



## சங்கப் பெண்பாற் புலவர் வெள்ளிவீதியாரின் புலமைத் திறம்

சு. சதாசிவம் அ. \*

அ தமிழ்த்துறை, சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), தாம்பரம், சென்னை - 600059, தமிழ்நாடு, இந்தியா

### Talent of Sangam women's scholar Velliveediyar

S. Sathasivam a, \*

<sup>a</sup> Department of Tamil, Chennai Christian College, Tambaram, Chennai-600059, Tamil Nadu, India

\* Corresponding Author:  
sathasivam@mcc.edu.in

Received: 26-05-2022  
Revised: 11-07-2022  
Accepted: 18-07-2022  
Published: 30-07-2022



#### ABSTRACT

The major objective of the research is to explore the talent of Sangam women's scholar Velliveediyar. This research is designed in a qualitative approach. The library work is used for this study. The findings show that the creativity of Velliveediyar. This study is useful in teaching the younger generation about the biography of Velliveediyar and her creativity. The research claims to be the first such attempt to do a study regarding the talent of Sangam women's scholar Velliveediyar.

**Keywords:** Talent, Sangam, Women's Scholar, Velliveediyar

#### முன்னுரை

எட்டுத் தொகையிலும் பத்துப்பாட்டிலும் சேர்த்துச் சங்கப் பாடல்கள் மொத்தம் இரண்டாயிரத்து முந்நூற்று எண்பத்தொன்றாகும். இப்பாடல்களைப் பாடிய புலவர்களின் எண்ணிக்கை நானூற்று எழுபத்து முன்றாகும். இவர்களில் ஐம்பது பேர் சங்கப் பாடல்களைப் புனைந்துள்ள பெண்பாற் புலவர்களாவர். ஆண்பாற் புலவர்களின் பாடல்களுக்கு எவ்வளவு மதிப்புண்டோ, அதிலிருந்துச் சற்றும் குறையாத சால்புடையதாக இவர்களின் பாடல்கள் அமைகின்றன. ஐம்பதுபேரில் அகத்திணைப் பாக்கள் புனைந்தோர் இருபத்தியெட்டு பேர். புறத்திணைப் பாக்கள் புனைந்தோராக பதிநான்கு பேர் காணப்படுகின்றனர். இருதிணைகளையும் பாடியோர் எட்டுபேராவர். பெண்பாற் புலவர்களில் ஒளவையார் அதிகப் பாடல்களைப் புனைந்த பெருமைக்குறியராகத் திகழ்கின்றார். இவருக்கு அடுத்த நிலையில் வெள்ளிவீதியார் பதிமுன்று பாடல்களைப் பாடி இரண்டாவது இடத்தைப் பெறுகிறார். இவரின் பாடல்களில் காணலாகும் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை அமைகிறது.

#### ஆய்வு நெறி முறைகள்

இவ்வாய்வுப் பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் நூலாய்வு அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. நூலாய்வில் ஆய்வுக்குத் தொடர்புடைய ஆய்வேடுகள், புத்தகங்கள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆகியவை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

## ஆய்வுத் தரவுகள் பகுப்பாய்வு

ஆய்வுத் தரவுகள் வெள்ளிவீதியார் வரலாறு, வெள்ளிவீதியாரின் படைப்பாளுமை ஆகிய பிரிவுகளில் பகுப்பாயப்பட்டுள்ளன.

## வெள்ளிவீதியார் வரலாறு

கடைச் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த பெண்பாற் புலவர்களுள் ஒளவைக்கு அடுத்த நிலையில் வைத்துப் போற்றத்தக்கப் பெருமையுடையவர் வெள்ளிவீதியார். இவர் சங்க இலக்கியத்தில் அகம் சார்ந்த பதிமூன்று பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். இதில் களவுப் பாடல்கள் ஐந்தும் கற்புப் பாடல்கள் எட்டும் அடங்கும். இவரது பாடல் சிறப்புக் குறித்து வ. சுப.மாணிக்கம்,

“புலமையாளின் கற்புப் பாடல்கள் எட்டும் தலைமகள் கூற்றெனக் கொள்ளக் கிடைக்கின்றன. களவுபோல் இவைகளும் மிக்க காமத்தைப் புலப்படுத்துவன”<sup>1</sup>

என்று உறுகிறார். வெள்ளிவீதியார் தமது வாழ்வில் ஏற்பட்ட நிகழ்வுகளையே பாடல்களிலும் பதிவுச் செய்துள்ளார் என்பது அறிஞர்கள் பலரின் கருத்தாக அமைகிறது (Manikkam, 1962).

“வாழ்க்கையில் தாம் அனுபவித்த துன்ப உணர்ச்சிகளை யெல்லாம் தமிழ்க் கவிதையில் வடித்தெடுத்தார். காதல் தோல்வியுற்ற அவர் தம் கவலை எல்லாவற்றையும் கவிதையாகப் படைத்தார்.”

என்றும் இவர் பற்றிக் கூறப்படுகிறது (Sesaiah, 1982). வெள்ளிவீதியார் தம் காதல் கணவனைப் பிரிந்து இருந்தபோது ஏற்பட்ட துன்ப உணர்ச்சிகளையே தமது பாடலில் வைத்துப் பாடினார். ஆதிமந்தியின் வரலாற்றோடு தம்மையும் இணைத்துப் பேசுவதின்வழி இதனை அறியலாம். ஆதிமந்தியார் காவிரியாற்றில் மூழ்கிய தமது கணவரைத் தேடி அலைந்ததைப் போல், இவரும் தமது காதல் கணவரைத்தேடி அலைந்து திரிந்தார் என்பதை,

“ஆதிமந்தி போலப் பேதுற்று

அலைந்தனென் உழல்வென் கொல்லோ”<sup>3</sup>

என்று வரும் வெள்ளிவீதியாரின் பாடலடிகள் காட்சிப்படுத்துகின்றன (Venkatasamy Nattar, 2012). புலமைச் சான்ற ஒளவையார் வெள்ளி வீதியாரைப் பற்றி,

“நெறிபடு கவலை நிரம்பா நீளிடை

வெள்ளி வீதியைப் போல”<sup>4</sup>

என்று பாடுகிறார் (Venkatasamy Nattar, 2012).

“ஒளவையாரின் உவமத்தால், வெள்ளிவீதியார்

நிறையற்ற காமத்தார் எனவும், கணவன் இடம்தேடி

அலைந்தவர் எனவும் அறிந்து கொள்கின்றோம்” (Manikkam, 1962)

மேலும், வெள்ளிவீதியாரைப் பற்றி உரைவேந்தர் ஒளவை சு.துரைசாமிப்பிள்ளை,

“அகநா. 147 ஆம் பாடலால் ஒளவையாருக்குக் காலத்தால் முந்தியவர் வெள்ளிவீதியார் என்பதும் அகநா.45 ஆம் பாடலால் வெள்ளி வீரியாருக்குக் காலத்தால் முந்தியவர் ஆதிமந்தியாரென்பதும் விளங்குகின்றன”<sup>6</sup>

என்று கூறுகிறார். வெள்ளி வீதியாரைப் பற்றி ஒளவையாரும், ஆதிமந்தியாரைப் பற்றி வெள்ளிவீதியாரும் நன்கு அறியப் பெற்றிருந்துள்ளனர். வெள்ளிவீதியார் தமது அனுபவ

உண்மைகளையே பாடல்களாகப் பாடினார் என்றும், ஆதிமந்தியாரும் இவரும் ஒரே காலத்தவர் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இதனை உ.வே.சாமிநாதையர்,

“இவர் பாடிய பாடல்கள் பல தம் அனுபவங்களையாகும் என்பதும், இங்ஙனமே தம் அனுபவங்களைக் கூறும் ஆதிமந்தியார் என்ற பெண்புலவரும் இவரும் ஒரு காலத்தவர் என்பதும் தொல். அகத்.சூ.54-க்கு நச்சினார்கினியர் எழுதிய விசேட உரையால் தெரிகின்றன”

எனக் கூறுவதால் அறியலாம். வெள்ளிவீதியார் எந்த மன்னர் காலத்தில் வாழ்ந்தவர் என்பதை அறியமுடியவில்லை. ஆதிமந்தியாரும் இவரும் ஒரே காலத்தவர் எனக் கூறப்படுவதால் கரிகால்பெருவளத்தான் காலத்தவராக இருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகிறது.

“வெள்ளிவீதியார் தம் காதல் வாழ்வில் ஏற்பட்ட முறிவால் அவரது உள்ளத்தில் பீறிட்ட துன்பது உணர்ச்சிகளெல்லாம் பாட்டாக மலர்ந்தது”<sup>8</sup> என்றும் கூறப்படுகிறது. இக்கருத்தை மறுத்துரைப்போரும் உண்டு. கா. பூரணச் சந்திரன்,

“வெள்ளிவீதியார் காட்டும் தலைவியின் செய்கையை வெள்ளிவீதியார் மீதே ஏற்றிக்காணும் போக்கு தவறானது”

என மறுத்துரைக்கின்றார். இருந்தபோதும் வெள்ளிவீதியாரின் வாழ்வியல் அனுபவங்களையே அவரது பாடல்கள் எடுத்தியம்புகின்றன என்பது பலரது முடிவாக இருந்து வருகிறது.

“வெள்ளி வீதியார் என்னும் இப்பெயரில் உள்ள வீதி என்னும் சொல் சங்க நூல்களில் காணப்படவில்லை. ஆனால் சங்கச் சான்றோராகிய ஒளவையார் ‘வெள்ளிவீதியார்’ என்றே இப்புலவரைச் சுட்டியுள்ளார். தாழையின் வெள்ளிய வீழ்து என்றாக அது வெள்ளி வீதி என மருவியிருக்கலாம் எனக் கருதினார் நாவலர் வேங்கடசாமி நாட்டார் என்றும் ஏடு ஒன்றில் இவர் பெயர் வெள்ளி விடியலார் என்றிருப்பதாகவும் ஒளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை குறித்துள்ளார்”

என்று சரளா ராசகோபாலன் இப்புலவரைப் பற்றி கருத்துக் கூறுகின்றார். மதுரையில் வெள்ளியம்பல வீதி என்ற ஒரு வீதி இருந்ததென்றும் அது நாளடைவில் வெள்ளி வீதி என்று குறைந்து வழங்கப்பட்டதென்றும் அவ்வீதியில் வாழ்ந்தமையால் இவர் வெள்ளிவீதியார் என அழைக்கப் பெற்றதாகவும் கூறப்படுகிறது. பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர்,

“மதுரையில் வெள்ளியம்பலத் தெருவில் இருந்தமையால் இப்பெயர் பெற்றார் போலும்”

எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவர் யாப்பியல் நூல் ஒன்றினை இயற்றியுள்ளார் எனவும் கூறப்படுகிறது. சங்கப் பாடல்களில் குறுந்தொகையில் எட்டும், அகநானூற்றில் இரண்டும், நற்றிணையில் மூன்றுமாக பதிமூன்று பாடல்களோடு திருவள்ளுவமாலையில் ஒன்றும் பாடியுள்ளார்.

## வெள்ளிவீதியாரின் படைப்பாளுமை

வெள்ளிவீதியாரின் பாடல்கள் பெரும்பான்மையாக தலைமக்களின் பிரிவுத்துயரை வெளிப்படுத்துவனவாக உள்ளன. தலைவன் பிரிவால் வருந்தியிருக்கும் தலைவியிடம் தோழி, அவளின் வருத்தம் நீங்கும் பொருட்டு, நம் தலைவர் நிலத்தைத் தோண்டி உள்ளே புகுந்திருக்கமாட்டார். ஆகாயத்தில் பறந்து மறைந்துவிடவும் மாட்டார். அகன்றுவிரிந்த பெரிய கடலின்மேல் காலினால் நடந்துச் செல்லவும் மாட்டார். குடிகள் தோறும், ஊர்கள் தோறும், நாடுகள் தோறும் முறையாகத் தேடினால் அகப்படாமல் தப்பிவிடமாட்டார். அதனால் கவலை ஒழிந்து ஆற்றியிருப்பாயாக என்பதை,

“நாட்டின் நாடான் ஊரின் ஊரின்

குடிமுறை குடிமுறை தேரின்

கெடுநரும் உளரோ நம் காதலோரே”<sup>12</sup>

என்று வரும் பாடலடிகள் வாயிலாகத் தெரிவிக்கிறாள் (Nagarajan, 2017).

தலைவியை மணந்து கொள்வதில் கருத்தில்லாமல் தாமதிக்கும் தலைவன் ஒருநாள் இரவுக் குறியிடத்தில் வந்து நின்றான். அவன் காதில் படுமாறு தலைவியிடம் தோழி இவ்வாறு பேசினாள். தலைவன் வரும் வழியானது, யானை பாய்ந்து கொம்பால் குத்திய புண் பெரிதானதால் ஆண்புலி குகைக்குள் ஒடுங்கி இருக்க, பெண் புலி அதற்குக் காவல் மேற்கொண்டிருக்கம் துன்பம் நிறைந்தது. இத்தகைய இருள் நிறைந்த வழியில் வந்த தலைவன் கூடாது மீண்டால் இன்றைய இவ்விரவும் தலைவி உயிருடன் இருக்க விரும்பாள். சந்திரனின் ஒளிக்கதிர்கள் மலையில் பரவின. இனி யாது செய்வோம் என்று வினவும் தோழி கூற்றாக வெள்ளிவீதியார்,

“வெண்கோட்டு யானை பொருத புண் கூர்ந்து

பைங்கண் வல்லியம் கல் அளைச் செறிய

நெஞ்சு பழுதாக வறுவியன் பெயரின்

இன்று இப்பொழுதும் யான் வாழலெனே”

என்று கூறியதன் வழி அறியப்படுகிறது (Venkatasamy Nattar, 2012).

தலைவி தலைவனைப் பிரிந்து துயரில் வருந்தியிருந்த நிலையில் தோழியானவள் தலைவிக்கு ஆறுதல் கூற முற்படுகிறாள். அதற்குத் தலைவி, தலைவனோடு உடனுறைந்திருந்த காலத்தில் நல் அணிகலன்களை அணிந்த மகளிர் விழாவிற்றுகரிய அலங்காரங்களோடு கூடிய இன்பமான மாலைப் பொழுதை அறிவேன். இப்போது தலைவனது பிரிவால் மாலை காலம் நிலம் முழுவதும் பரந்தது போன்ற பெருந்துன்பத்தோடு தனிமையுடன் வருத்தும் என அப்போது நான் அறிந்திருக்கவில்லை எனக் கூறுவதாக வெள்ளிவீதியார்,

“வால் இழை மகளிர் விழுவ அணிக் கூட்டும்

மாலையோ அறிவேன் மன்னே மாலை

நிலம் பரந்தன்ன புன்கணொடு

புலம்பு உடைத்து ஆகுதல் அறியேன் யானே”

என்று வரும் தமது பாடலடிகளில் பதிவுச்செய்கிறார் (Nagarajan, 2017).

தலைவனைப் பிரிவுற்று வருந்தும் தலைவி ஒருத்தி, தலைவனது ஊரிலிருந்து தனது ஊரிலுள்ள நீர்நிலைக்கு மீன் உண்ண வரும் நாரையிடம், இங்கு மீனை உண்ட பிறகு அவர் ஊருக்குத் திரும்பிப் போகிறாய். அங்கு வளம் மிக்க வயல்நிலங்களை உயை எம் தலைவனிடம் எனது அணிகலன்கள் கழன்று விழுமாறு எனக்குள் ஏற்பட்ட காமநோயை சொல்வாயா! இல்லை நீ மறதியுடைய பறவையா! என்று வினவுகிறாள். இதனை வெள்ளிவீதியார்,

“சிறுவெள்ளாங்குருகே சிறு வெள்ளாங்குருகே

கழனி நல்ஊர் மகிழ்நர்க்கு என்

இழைநெகிழ் பருவரல் செப்பாதோயே?”<sup>15</sup>

என்று பாடுகிறார் (Parimanam & Balasubramaniam, 2004). இதேபோல் பிரிவுத்துயரால் வருந்தும் தலைவி தன்தோழியிடம், மணலை உடைய சிறியகரை, நீர் அடிக்கடி மோதுவதால் கரை அழிந்து உள்குறைந்தமை போல், காமநோய் மேன்மேலும் நெருக்குவதால் உண்டான தாங்க இயலாத இரங்கத்தக்கத் தனது நிலையைக் கூறுவதாக,

“தாங்கும் அளவைத் தாங்கி

காமம் தெரிதரக் கைந் நிலலாதே”

என்று வரும் வெள்ளிவீதியாரின் பாடலடிகள் அமைகின்றன (Nagarajan, 2017).

தலைவனைப் பிரிந்த துயரால் வருந்தும் தலைவியானவள், பசுவின் பாலானது, அப்பசுவின் கன்றினாலும் உண்ணப்படாமல், கறந்து கலத்திலும் கொள்ளப்படாமல் வீணே தரையில் சிந்துவதைப் போல, எனது அழகு எனக்கும் பயன்படாமல், என்னால் விரும்பப்படும் தலைவனுக்கும் இன்பம் கொடுக்காமல் வீணாகப் பசலை நோய்க்கு இரையாகும் நிலையுடையதாக ஆயிற்று என்பதை,

“கன்றும் உண்ணாது கலத்தினும் படாது  
நல் ஆன் தீம்பால் நிலத்து உக்கா அங்கு  
எனக்கும் ஆகாது என்னைக்கும் உதவாது  
பசலை உணீஇயர் வேண்டும்  
திதலை அல்குல் என் மாமைக் கவினே”

என்ற பாடலடிகளால் வெளிப்படுத்துக்கிறாள் (Nagarajan, 2017).

பெரும்பாலான சங்க அகப் பாடல்கள் பிரிவுற்ற நிலையில் தலைமகளுக்கு மட்டுமே பசலை நோய் பரவி வருத்துவதாக அமைத்துப் பாடப்பட்டிருக்கும். இதற்கு மாறாக வெள்ளிவீதியாரின் பாடல் அமைந்திருக்கக் காணமுடிகிறது.

தன்னை அறிவுறுத்திய பாங்கனிடம் பிரிவால் வருந்திய தலைவன் ஒருவன், சூரியன் சுட்டெரிக்கும் வெப்பத்தையுடைய பாறையின் மீதுள்ள வெண்ணெய் உருகி பரவுவதைத் தடுக்க நினைக்கும் கையில்லாத ஊமையன், தனக்குக் கையில்லாமையால் எடுத்துப் பாதுகாக்கவும் இயல்வில்லை. தனது பேசவியலாத ஊமைத் தன்மையால் பிறரை அழைத்துப் பாதுகாக்கச் சொல்லவும் முடியவில்லை. ‘கை இல் ஊமனின்’ நிலையைப் போல் காம நோயை அடக்கிப் பாதுகாக்க வேண்டிய தான் அதை அடிக்கமுடியாமலும் பிறரிடத்துக் கூறமுடியாமலும் தவிக்கும் நிலையை,

“கை இல் ஊமன் கண்ணின் காக்கும்  
வெண்ணெய் உணங்கல் போலப்  
பறந்தன்று இந்நோய் நோன்று கொளற்கு அரிதே”

என்று வரும் வெள்ளிவீதியாரின் பாடலடிகள் புலப்படுத்துகின்றன (Nagarajan, 2017).

தான் விரும்பிய தலைவனுடன் தலைவி ஒருத்தி உடன் போக்கு மேற்கொள்கிறாள். அவ்வாறு சென்றவளை பாலை நிலத்தின் வழியாகச் செவிலித் தாய் தேடி அலைகிறாள். அப்போது செவிலித்தாய், நடந்து நடந்து எனது கால்கள் வருந்துகின்றன. வருவோர் போவோரைப் பார்த்துப் பார்த்து என் கண்கள் ஒளி இழந்தன. இந்தப் பெரிய உலகத்தில் என்மகளும் அவள் தலைவனும் இல்லாத பிறர் வானிலுள்ள மீன்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக உள்ளனர் எனப் புலம்புகிறாள். இதனை,

“காலே பரி தப்பினவே கண்ணே  
நோக்கி நோக்கி வாள் இழந்தனவே  
அகல் இரு விசும்பின் மீனினும்  
பலரே மன்ற இவ் உலகத்துப் பிறரே”<sup>19</sup>

என்று வரும் வெள்ளிவீதியாரின் பாடலடிகள் புலப்படுத்துகின்றன (Nagarajan, 2017).

## முடிவுரை

சங்கப் பெண்பாற் புலவர்கள் ஐம்பது பேரில் ஒளவையாருக்கு அடுத்த எண்ணிக்கையிலான பாடல்களைப் புனைந்திருப்பவர் என்ற பெருமை வெள்ளிவீதியாருக்கு உண்டு. களவுப் பாடல்கள் ஐந்தும் கற்புப் பாடல்கள் எட்டும் என பதிமூன்று பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். வெள்ளிவீதியார் ஆதிமந்தியைத் தன் பாடலில் வைத்துப் பாடுகிறார். அதேபோல் ஒளவையார் வெள்ளிவீதியாரைத் தமது பாடலொன்றில் குறிப்பிடுகின்றார். வெள்ளிவீதியாரின் பாடல்கள் அவரது சொந்த அனுபவங்கள் என்பாரும், இல்லையென மறுப்பாரும் தொடர்ந்து இருந்து வருகின்றனர். வெள்ளிவீதியாரின் பெரும்பான்மையான பாடல்கள் தலைவன் பிரிவால் வருந்தும் தலைவியின் துன்பத்தை வெளிப்படுத்துவனவாக உள்ளன. பசலை நோய் என்பது பெண்மைக்கு மட்டுமே உரியது என்கிற கட்டுமானத்தை உடைத்து ஆணுக்கும் உரியது என்பதை இவரின் பாடலடிகள் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன.

## References

- Manikkam, V.S. (1962) Tamil Kadhal, Parri Nialayam, Chennai, India
- Nagarajan, V. (2017) Kurunthogai Mulamum Uraiyum, Sixth Edition, New Century Book House, Chennai, India.
- Parimanam, A.M., Balasubramaniam, K.V., (2004) Natrinai, New Century Book House Pvt Ltd, Chennai, India
- Sesaiah, M. (1982) Velli Veethi Valkaiyum Thiranaivum, Manikkam Patipagam, Chennai, India
- Venkatasamy Nattar, N.M. (2012) Agananooru Moolamum Uraiyum, Saratha Pathippagam, Chennai, India.

**Funding:** No funding was received for conducting this study.

**Conflict of Interest:** The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

## About the License:



© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License